

å den tid kom Jesus til en by i Samaria som heter Sykar, i nærheten av det jordstykket som Jakob

gav sin sønn Josef, og hvor også Jakobs brønn var. Trett av vandringen satte Jesus seg ved brønnen. Det var ved middagstid.

En samaritankvinne kommer for å øse opp vann; og Jesus sier til henne: «Gi meg litt å drikke.» Hans disipler var gått inn til byen for å kjøpe mat.

Samaritankvinnen svarer: «Hva? Du som er jøde, ber du meg, en samaritankvinne, om noe å drikke?» (Jødene har nemlig ikke noe samkvem med samaritaner.)

Jesus svarte henne: «Dersom du kjente Guds gave, og dersom du visste hvem det er som ber deg om vann, – da ville det være du som bad ham; og han skulle gi deg vann fra levende kilder.» Hun sier: «Herre, ikke har du noe å øse med, og brønnen er dyp; hvor vil du så få kildevann fra? Du er vel ikke større enn vår far, Jakob, han som gav oss brønnen? Selv drakk han av den, og det samme gjorde sønnene hans og kveget?»

Jesus svarte: «Hver eneste én av dem som drikker av vannet her, blir tørst igjen; men den som drikker av det vannet jeg vil gi ham, han kommer aldri i evighet til å tørste mer. For det vann jeg vil gi ham, det skal velle frem i hans indre som en evig livgivende kilde.»

Kvinnen sier da til ham: «Herre, gi meg da dette vannet, så jeg ikke blir tørst mer og kan slippe å komme hit for å øse opp.»

Han svarer: «Gå og hent din mann, og kom så tilbake hit.»

Kvinnen svarte: «Jeg har ikke noen mann.»

Jesus sier til henne: «At du ikke har noen mann, det har du rett i, for fem menn har du hatt, og han du lever med nå, er ikke din mann; der talte du sant.»

Kvinnen sier til ham: «Å Herre, jeg ser at du er en profet! – Våre fedre tilbad Gud på fjellet der; men dere sier at Jerusalem er det stedet hvor man skal tilbe?»

Jesus sier: «Tro du meg, kvinne; det kommer en tid da det hverken er på dette fjellet eller i Jerusalem at dere skal tilbe Faderen. Dere tilber det dere ikke kjenner; vi tilber det vi kjenner; for det er fra jødene at frelsen kommer. Men den time skal komme, ja, den er alt inne, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For slike tilbedere er det Faderen vil ha. Gud er ånd, og de som tilber, må gjøre det i ånd og sannhet.»

Kvinnen sier til ham: «Jeg vet at Messias skal komme. (Messias, det vil si Kristus.) Når han kommer, skal han forklare oss alt.»

Jesus sier da til henne: «Det er meg – jeg som taler med deg.»

[I det samme kom hans disipler tilbake. De undret seg over at han talte med en kvinne; allikevel var det ingen som spurte hva han ville henne eller hvorfor han talte med henne. Men kvinnen lot vannkrukken stå og gikk inn til byen, og sa til folk: «Kom og se en mann som har fortalt meg alt det jeg har gjort. Han skulle vel ikke være Messias?» Folk drog da ut av byen og kom bortover mot ham.

I mellomtiden nødet disiplene ham og sa: «Rabbi, få deg noe å spise!»

Men han svarte dem: «Jeg har mat å spise som dere ikke vet om».

Disiplene sa da til hverandre: «Kanskje noen har bragt ham mat?»

Men Jesus sier til dem: «Min mat, det er å gjøre hans vilje som har sendt meg, og utføre hans verk. Er det ikke så dere sier: 'Ennå fire måneder, så er høsttiden inne'? Men da sier jeg dere: Løft blikket og se utover markene – se, de står alt hvite, ferdige til å høstes! Så er den som høster, alt i ferd med å få sin lønn, han samler grøde inn til det evige liv, og slik kan den som sår, glede seg med den som høster. For så vidt sier ordtaket sant, når det heter at 'én sår, en annen høster': Jeg har sendt dere ut for å høste hva dere ikke har hatt noe arbeid med; andre har gjort arbeidet, og dere overtar etter dem.»

Mange av samaritanene der fra byen var kommet til tro på ham på grunn av det kvinnen hadde sagt, da hun erklærte at han hadde fortalt henne alt hun hadde gjort. Og da de nå kom hen til ham, bad de ham bli over hos dem. Så ble han der i to dager. Enda mange flere kom til tro på ham etter å ha hørt ham selv tale; og de sa til kvinnen: «Nå tror vi ikke lenger bare på grunn av det du sa, nå har vi selv hørt ham og forstått at han virkelig er verdens Frelser.»

Przybył więc do miasteczka samarytańskiego, zwanego Sychar, w pobliżu pola, które [niegdyś] dał

Jakub synowi swemu, Józefowi. Było tam źródło Jakuba. Jezus zmęczony drogą siedział sobie przy studni. Było to około szóstej godziny.

Nadeszła [tam] kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody. Jezus rzekł do niej: «Daj Mi pić!» Jego uczniowie bowiem udali się przedtem do miasta dla zakupu żywności. Na to rzekła do Niego Samarytanka: «Jakżeż Ty będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytankę, bym Ci dała się napić?» Żydzi bowiem z Samarytanami unikają się nawzajem.

Jezus odpowiedział jej na to: «O, gdybyś знаła dar Boży i [wiedziała], kim jest Ten, kto ci mówi: "Daj Mi się napić" - prosiłabyś Go wówczas, a dałby ci wody żywej». Powiedziała do Niego kobieta: «Panie, nie masz czerpaka, a studnia jest głęboka. Skądże więc weźmiesz wody żywej? Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Jakuba, który dał nam tę studnię, z której pił i on sam, i jego synowie i jego bydło?» W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus: «Každy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskającej ku życiu wiecznemu». Rzekła do Niego kobieta: «Daj mi tej wody, abym już nie pragnęła i nie przychodziła tu czerpać». A On jej odpowiedział: «Idź, zawołaj swego męża i wróć tutaj!» A kobieta odrzekła Mu na to: «Nie mam męża». Rzekł do niej Jezus: «Dobrze powiedziałaś: Nie mam męża. Miałś bowiem pięciu mężów, a ten, którego masz teraz, nie jest twoim mężem. To powiedziałaś zgodnie z prawdą». Rzekła do Niego kobieta: «Panie, widzę, że jesteś prorokiem. Ojcowie nasi oddawali cześć Bogu na tej górze, a wy mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy czcić Boga». Odpowiedział jej Jezus: «Wierz Mi, kobieto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, ponieważ zbawienie bierze początek od Żydów. Nadchodzi jednak godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie⁴, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec. Bóg jest duchem: potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie». Rzekła do Niego kobieta: «Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On przyjdzie, objawi nam wszystko». Powiedział do niej Jezus: «Jestem nim Ja, który z tobą mówię».

Na to przyszli Jego uczniowie i dziwili się, że rozmawiał z kobietą. Jednakże żaden nie powiedział: «Czego od niej chcesz? - lub: - Czemu z nią rozmawiasz?» Kobieta zaś zostawiła swój dzban i odeszła do miasta. I mówiła tam ludziom: «Pójdźcie, zobaczcie człowieka, który mi powiedział wszystko, co uczyniłam: Czyż On nie jest Mesjaszem?» Wyszli z miasta i szli do Niego. Tymczasem prosili Go uczniowie, mówiąc: «Rabbi, jedź!» On im rzekł: «Ja mam do jedzenia pokarm, o którym wy nie wiecie». Mówili więc uczniowie jeden do drugiego: «Czyż Mu kto przyniósł coś do zjedzenia?» Powiedział im Jezus: «Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać Jego dzieło. Czyż nie mówicie: "Jeszcze cztery miesiące, a nadejdą żniwa?" Oto powiadam wam: Podnieście oczy i popatrzcie na pola, jak bieleją na żniwo. Żniwiarz otrzymuje już zapłatę i zbiera plon na życie wieczne, tak iż siewca cieszy się razem ze żniwiarzem. Tu bowiem okazuje się prawdziwym powiedzenie: Jeden siewa, a drugi zbiera. Ja was wysłałem żąć to, nad czym wyście się nie natrudzili. Inni się natrudzili, a w ich trud wyście weszli».

Wielu Samarytan z owego miasta zaczęło w Niego wierzyć dzięki słowu kobiety świadczącej: «Powiedział mi wszystko, co uczyniłam». Kiedy więc Samarytanie przybyli do Niego, prosili Go, aby u nich pozostał. Pozostał tam zatem dwa dni. I o wiele więcej ich uwierzyło na Jego słowo, a do tej kobiety mówili:

«Wierzemy już nie dzięki twemu opowiadaniu, na własne bowiem uszy usłyszeliśmy i jesteśmy przekonani, że On prawdziwie jest Zbawicielem świata».

hi ấy, Chúa Giêsu tới một thành gọi là Sykar thuộc xứ Samaria, gần phần đất Giacóp đã

cho con là Giuse, ở đó có giếng của Giacóp. Chúa Giêsu đi đường mệt, nên ngồi nghỉ trên miệng giếng, lúc đó vào khoảng giờ thứ sáu.

Một người đàn bà xứ Samaria đến xách nước, Chúa Giêsu bảo: “Xin bà cho tôi uống nước” (lúc ấy, các môn đệ đã vào thành mua thức ăn). Người đàn bà Samaria thưa lại: “Sao thế! Ông là người Do-thái mà lại xin nước uống với tôi là người xứ Samaria?” (Vì người Do-thái không giao thiệp gì với người Sa-maria).

Chúa Giêsu đáp: “Nếu bà nhận biết ơn của Thiên Chúa ban và ai là người đang nói với bà: “Xin cho tôi uống nước”, thì chắc bà sẽ xin Người, và Người sẽ cho bà nước hằng sống”.

Người đàn bà nói: “Thưa Ngài, Ngài không có gì để múc, mà giếng thì sâu, vậy Ngài lấy đâu ra nước? Phải chăng Ngài trọng hơn tổ phụ Giacóp chúng tôi, người đã cho chúng tôi giếng này và chính người đã uống nước giếng này cũng như các con cái và đoàn súc vật của người?”

Chúa Giêsu trả lời: “Ai uống nước giếng này sẽ còn khát, nhưng ai uống nước Ta sẽ cho thì không bao giờ còn khát nữa, vì nước Ta cho ai thì nơi người ấy sẽ trở thành mạch nước vọt đến sự sống đời đời”. Người đàn bà thưa: “Thưa Ngài, xin cho tôi nước đó để tôi chẳng còn khát và khỏi phải đến đây xách nước nữa”. Chúa Giêsu bảo: “Bà hãy đi gọi chồng bà rồi trở lại đây”. Người đàn bà đáp: “Tôi không có chồng”. Chúa Giêsu nói tiếp: “Bà nói “tôi không có chồng” là phải, vì bà có năm đời chồng rồi, và người đàn ông đang chung sống với bà bây giờ không phải là chồng bà, bà đã nói đúng đó”.

Người đàn bà nói: “Thưa Ngài, tôi thấy rõ Ngài là một tiên tri. Cha ông chúng tôi đã thờ trên núi này, còn các ông, các ông lại bảo: phải thờ ở Giêrusalem”.

Chúa Giêsu đáp: “Hỡi bà, hãy tin Ta, vì đã đến giờ người ta sẽ thờ phượng Chúa Cha, không phải ở trên núi này hay ở Giêrusalem. Các người thờ Đấng mà các người không biết, còn chúng tôi thờ Đấng chúng tôi biết, vì ơn cứu độ từ dân Do-thái mà đến. Nhưng đã đến giờ, và chính là lúc này, những kẻ tôn thờ đích thực, sẽ thờ Chúa Cha trong tinh thần và chân lý, đó chính là những người tôn thờ mà Chúa Cha muốn. Thiên Chúa là tinh thần, và những kẻ tôn thờ Người, phải tôn thờ trong tinh thần và trong chân lý”.

Người đàn bà thưa: “Tôi biết Đấng Messia mà người ta gọi là Kitô sẽ đến, và khi đến, Người sẽ loan báo cho chúng tôi mọi sự”. Chúa Giêsu bảo: “Đấng ấy chính là Ta, là người đang nói với bà đây”.

Vừa lúc đó các môn đệ về tới. Các ông ngạc nhiên thấy Ngài nói chuyện với một người đàn bà. Nhưng không ai dám hỏi: “Thầy hỏi bà ta điều gì, hoặc: tại sao Thầy nói chuyện với người đó?” Bấy giờ người đàn bà để vò xuống, chạy về thành báo mọi người rằng: “Mau hãy đến xem một ông đã nói với tôi tất cả những gì tôi đã làm. Phải chăng ông đó là Đấng Kitô?” Dân chúng tuân

nhau ra khỏi thành và đến cùng Ngài, trong khi các môn đệ giục Ngài mà rằng: “Xin mời Thầy ăn”. Nhưng Ngài đáp: “Thầy có của ăn mà các con không biết”. Môn đệ hỏi nhau: “Ai đã mang đến cho Thầy ăn rồi chẳng?” Chúa Giêsu nói: “Của Thầy ăn là làm theo ý Đấng đã sai Thầy và chu toàn công việc Ngài. Các con chẳng nói: còn bốn tháng nữa mới đến mùa gặt đó ư? Nhưng Thầy bảo các con hãy đưa mắt mà nhìn xem đồng lúa chín vàng đã đến lúc gặt. Người gặt lãnh công và thu lúa thóc vào kho hằng sống, và như vậy kẻ gieo người gặt đều vui mừng. Đúng như câu tục ngữ: Kẻ này gieo, người kia gặt. Thầy sai các con đi gặt những gì các con không vất vả làm ra; những kẻ khác đã khó nhọc, còn các con thừa hưởng kết quả công lao của họ”.

Một số đông người Samaria ở thành đó đã tin Người vì lời người đàn bà làm chứng rằng: “Ông ấy đã nói với tôi mọi việc tôi đã làm”. Khi gặp Người, họ xin Người ở lại với họ. Và Người đã ở lại đó hai ngày, và vì nghe chính lời Người giảng dạy, số những kẻ tin ở Người thêm đông hẳn, họ bảo người đàn bà: “Giờ đây, không phải vì những lời chị kể mà chúng tôi tin, nhưng chính chúng tôi đã được nghe lời Người và chúng tôi biết Người thật là Đấng Cứu Thế”.

Jesus came to a town of Samaria called Sychar, near the plot of land that Jacob had given to

his son Joseph. Jacob's well was there. Jesus, tired from his journey, sat down there at the well. It was about noon.

A woman of Samaria came to draw water. Jesus said to her, “Give me a drink.” His disciples had gone into the town to buy food. The Samaritan woman said to him, “How can you, a Jew, ask me, a Samaritan woman, for a drink?”

—For Jews use nothing in common with Samaritans.— Jesus answered and said to her, “If you knew the gift of God and who is saying to you, ‘Give me a drink,’ you would have asked him and he would have given you living water.” The woman said to him, “Sir, you do not even have a bucket and the cistern is deep; where then can you get this living water? Are you greater than our father Jacob, who gave us this cistern and drank from it himself with his children and his flocks?”

Jesus answered and said to her, “Everyone who drinks this water will be thirsty again; but whoever drinks the water I shall give will never thirst; the water I shall give will become in him a spring of water welling up to eternal life.” The woman said to him, “Sir, give me this water, so that I may not be thirsty or have to keep coming here to draw water.”

Jesus said to her, “Go call your husband and come back.” The woman answered and said to him, “I do not have a husband.” Jesus answered her, “You are right in saying, ‘I do not have a husband.’ For you have had five husbands, and the one you have now is not your husband. What you have said is true.” The woman said to him, “Sir, I can see that you are a prophet. Our ancestors worshiped on this mountain; but you people say that the place to worship is in Jerusalem.” Jesus said to her, “Believe me, woman, the hour is coming when you will worship the Father neither on this mountain nor in Jerusalem. You people worship what you do not understand; we worship what we understand, because salvation is from the Jews.

But the hour is coming, and is now here, when true worshipers will worship the Father in Spirit and truth; and indeed the Father seeks such people to worship him. God is Spirit, and those who worship him must worship in Spirit and truth." The woman said to him, "I know that the Messiah is coming, the one called the Christ; when he comes, he will tell us everything." Jesus said to her, "I am he, the one speaking with you."

At that moment his disciples returned, and were amazed that he was talking with a woman, but still no one said, "What are you looking for?" or "Why are you talking with her?" The woman left her water jar and went into the town and said to the people, "Come see a man who told me everything I have done. Could he possibly be the Christ?" They went out of the town and came to him. Meanwhile, the disciples urged him, "Rabbi, eat." But he said to them, "I have food to eat of which you do not know." So the disciples said to one another, "Could someone have brought him something to eat?" Jesus said to them, "My food is to do the will of the one who sent me and to finish his work. Do you not say, 'In four months the harvest will be here'? I tell you, look up and see the fields ripe for the harvest. The reaper is already receiving payment and gathering crops for eternal life, so that the sower and reaper can rejoice together. For here the saying is verified that 'One sows and another reaps.' I sent you to reap what you have not worked for; others have done the work, and you are sharing the fruits of their work."

Many of the Samaritans of that town began to believe in him because of the word of the woman who testified, "He told me everything I have done." When the Samaritans came to him, they invited him to stay with them; and he stayed there two days.

Many more began to believe in him because of his word, and they said to the woman, "We no longer believe because of your word; for we have heard for ourselves, and we know that this is truly the savior of the world."